

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Aşağılanma ve Çöküş Arasında Avrupa!

Özellikle ABD'nin Ukrayna Özel Temsilcisi Keith Kellogg'un geçtiğimiz günlerde Münih'te düzenlenen bir konferansta Rusya ve Ukrayna arasındaki savaşa barışçıl bir çözüm bulunması amacıyla yürütülen müzakerelere Avrupa'nın dahil edilmesinin gerek olmadığını söylemesinin ardından dünyanın dikkati, ABD'nin Ukrayna meselesine yönelik politikasında Avrupalılar için haksız değişikliğe çekildi.

ABD Başkanı Donald Trump'ın politikasının netleşmesiyle birlikte, ABD ve Rusya arasındaki ilişkilerin hiç kimseye aldırış etmeden masaya yatırıldığını görmekteyiz. Bu ise iki devlet başkanı arasındaki zirve toplantısına zemin hazırlamak amacıyla iki ülkenin dışişleri bakanları arasında Riyad'da yapılan görüşmenin ardından ortaya çıkmıştır ki bu da Avrupa'da paniğe yol açmıştır; Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, Almanya, İngiltere, İtalya, Polonya, İspanya, Hollanda, Danimarka hükümet başkanları, Avrupa Konseyi Başkanı Antonio Nieuw Costa, Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen ve NATO Genel Sekreteri Mark Rutte ile Paris'te acil bir toplantı yapmak üzere harekete geçti.

Başkanlar, bugün bu aşağılanmaya bir tepki vermek ve Avrupa kıtasının güvenliğini tehdit eden unsurlara karşı ortak bir duruş sergilemekle yükümlü olduklarını ifade ettiler; zira ABD Başkan Yardımcısı J.D. Vance Avrupalılara saldırarak onları ifade özgürlüğüne kısıtlamalar getirmekle suçladı; bu ise bu açıklamayı Almanya'nın içişlerine müdahale olarak değerlendiren Almanya Şansölyesi Olaf Schulz tarafından kabul edilmedi. Aynı şekilde ABD'nin Hükümet Verimliliği Bakanlığında Sorumlu Bakanı Elon Musk da, Alman seçmenleri 13 Şubatta yapılan seçimlerde aşırı sağcı Almanya için Alternatif (AfD) partisini desteklemeye çağrıda bulunarak sürece müdahil oldu.

Tüm bunların üzerine bir de ABD ile AB arasında patlak vermenin eşiğinde olan ticaret savaşı ekleniyor; zira ikisi arasındaki ilişkiler dünya düzeyindeki en karmaşık ve önemli ilişkiler olup, 2024 yılında karşılıklı toplam ticaretin 976 milyar Dolara ulaştığı ifade ediliyor.

Avrupa Parlamentosu raporuna göre, ABD'nin Avrupalı şirketlerin ürünlerine gümrük vergisi uygulaması halinde, bu ürünler daha pahalı hale gelecek ve satışları da azalacaktır. AB'nin ABD ürünlerine gümrük vergisi uygulayarak karşılık vermesi halinde ise o zaman bu ürünler birlik içindeki tüketiciler için daha pahalı hale gelecektir. İşte tüm bunlar birçok AB şirketinin tedarik zincirinin sekteye uğramasına yol açabilir ki bir de buna Avrupa'nın, Çin gibi rakipleri karşısında Amerikan üstünlüğünü güçlendirmek amacıyla Amerika'nın NATO gibi uluslararası örgütlere katılma taahhüdünde bulunmaması korkusu eklenmektedir.

Tüm bu korkular Avrupalı devlet başkanlarının Avrupa'nın gücüne işaret eden açıklamalar yapmasına yol açtı ancak açıklamaların ötesine geçemediler ve bu açıklamaların kıvrımlarında Avrupa'nın zayıflığını okuyabilirsiniz.

Nitekim Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, Avrupa'yı uyanmaya çağırarak şunları söyledi: "ABD'ye bağımlılığı azaltmak için savunma harcamalarının artırılması gerekiyor." Macron, "Yarın müttefikimiz (ABD) savaş gemilerini Akdeniz'den çekerse Avrupa'da ne yapacağız? Ya da savaş uçaklarını Atlantik'ten Pasifik'e gönderirlerse?" diye de sordu?

Almanya Başbakanı Olaf Schulz X platformunda yaptığı açıklamada "27 ülkede 400 milyondan fazla insanın yaşadığı AB'de güçlü bir topluluğu oluşturuyoruz" dedi. İspanya Başbakanı Pedro Sanchez, "Sosyal medya ağları aracılığıyla milyonlarca insanı etkileyen mesajların yayınlanması olasılığından endişe duyuyoruz" dedi. Macaristan Başbakanı Viktor Orbán ise, "Trump'ın başkanlığının Avrupa'da sağ kanadın güçlenmesine yol açacağını" söyledi. Elbette sağ kanadın etkisinin artması, Avrupa'da siyasi çalkantıları ve karar alma süreçlerini arttıracaktır.

Almanya, Fransa ve İspanya gibi büyük AB ülkelerinin hükümetlerinin istikrarsızlığının, AB'nin ayakta kalmasını sağlayacak çözümlere ulaşmalarını ne ölçüde etkileyebileceğini bilmiyoruz; peki bu ülkeler Amerika için, bu krizin aşılmasına katkı sağlayacak özgün yaklaşımlar sunabilecek mi? Örneğin:

- Amerika'nın, Avrupa'nın prestijini korumak ve Ukrayna'nın güvenliğini sağlamak için Ukrayna'nın NATO'ya girmesine alternatif olarak ona güvenlik garantileri sunması.

- Avrupa'nın harcama yapması şartıyla Ukrayna'yı yeniden inşa etme taahhüdü karşılığında Kiev'in Avrupa Birliği'ne girmesi.

- Ukrayna'ya savaş için asker göndermek yerine askeri yardımların sürdürülmesi.

- Avrupa ülkelerinin NATO'ya (savunma) katkısının milli gelirin %2'sinden %3'üne çıkarılması.

Her ne kadar bu yaklaşımlar bir bütün olarak ortaya atılmayıp bazıları ima edilmiş olsalar da bunlar bir çözüm değildirler, aksine bunlar, AB'nin varlığı üzerinde bir baskı faktörü olmaya devam edecektir.

Trump'ın yeni politikası, Amerika'nın karar alma mekanizmasındaki bölünmeyi yansıtmakta olup bu durum uzak değil, yakın zamanda değişebilir; eğer değişim olmazsa, Avrupa Birliği'nin gücünün tükenmesine büyük ölçüde katkıda bulunacak ve bu da aşağıdakiler de dahil olmak üzere Avrupa Birliği'nin zayıflamasına yol açacaktır:

- Trump'ın NATO aracılığıyla Avrupa'ya baskı yapması, ya ABD'nin taahhütlerine yönelik büyük bir azalmayla birlikte daha fazla taahhütlerde bulunması ya da NATO'yu feshetmesi yönünde olabilir ki bu pek olası değildir; bu da Avrupa'yı büyük zorluklarla karşı karşıya bırakacaktır.

- Trump'ın dayattığı ticaret savaşı, genel olarak Birliğin ekonomilerine, özel olarak da Euro'ya baskı yapmaktadır.

- Trump'ın Viktor Orbán, Marine Le Pen ve diğerleri gibi Avrupa sağını destekleme politikası.

Bu nedenle Trump'ın varlığı ve politikaları, çok büyük ölçüde AB karşıtıdır.

Avrupa Birliği'nin çöküşü var sayımına gelince, Birlik ülkelerinin her düzeyde büyük bir iş birliği göstermeleri durumunda -ki bu pek olası değildir- bu pek mümkün olmayabilir. Öte yandan krizlerin ve baskıların artmasıyla birlikte Avrupa Birliği'nin çöküşü tamamen olasılık dışı değildir ve bir zamanlar Avrupa'da başarılı bir ekonomik birlik modeli olarak kabul edilen Avrupa Birliği'nin çöküşünü hızlandırabilecek nedenlere geri dönmesiyle geri dönüşü olmayan bir noktaya gelebilir ki bu nedenlerden bazıları şunlardır:

- **Avrupa hükümetlerinin istikrarsızlığı:**

Avrupa Birliği'nin tüm büyük ülkeleri bugün, seçimler ve aşırı sağın sert rekabetlerini yaşamaktadır; örneğin Almanya'da, 2021 seçimlerinin ardından kurulan ve "Trafik Işığı Koalisyonu" olarak adlandırılan hükümet, Sosyal Demokrat Partisi, Yeşiller Partisi ve parlamentoda bütçeyi onaylamayı reddettikten sonra fiilen hükümetten çekilen Özgür Demokrat Parti gibi üç partiden oluşuyor ve bugün Almanya, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana Almanya'da gerçekleşmemiş olan bir erken seçimi bekliyor.

Fransa'da, Fransa cumhurbaşkanının Avrupa Parlamentosu seçimlerini kaybetmesi ve ardından parlamentodaki çoğunluğunu yitirmesi, Michel Barnier başkanlığındaki bir önceki Fransız hükümetine karşı güven oyunun geri çekilmesine yol açmıştır ki aynı şekilde bu, 1962'den bu yana gerçekleşmemiş bir durumdur.

Avrupa Parlamentosu seçimlerinde ve partilerin çoğunluğunun sağcı olduğu Avrupa ulusal seçimlerinde aşırı sağın etkisinin artması ve Avrupa'da iktidara gelen ya da muhalefet saflarındaki konumlarını güçlendiren tüm sağ partiler, AB ve ekonomik sorunları için çok büyük bir sorun olarak görülmektedir.

- **Avrupa cephesindeki siyasi boşluklar:**

Avrupa başkentlerinin çoğu Ukrayna'daki savaşa ilişkin farklı görüşlere sahip olup Ukrayna ile bazı Avrupa ülkeleri arasında Ukrayna Devlet Başkanı Volodimir Zelenski'nin politikasına itiraz eden güçlü bir anlaşmazlık ortaya çıkmakta ve Macaristan Başbakanı gibi bazıları da savaşın durdurulması gerektiğini desteklemektedir; gerçek şu ki çoğu AB ülkesi, siyasi ve ekonomik sorunlara yol açtığı için Rusya-Ukrayna savaşının durmasını temenni ediyor ancak Avrupa'nın güvenliğine ilişkin garantilerle birlikte ki bu da gerçekleşmeyebilir.

- **Finansal kayıplar ve krizler:**

Almanya modeli şu üç temel üzerine kurulmuştur: Amerika ile güvenlik ortaklığı ve Avrupa ülkelerinin koruması, Çin ile ekonomik ortaklık ve Rus enerji fiyatının düşük olması.

Ne yazık ki tüm bunlar, 2022 yılındaki Ukrayna savaşından sonra değişmiştir.

En önemlileri uluslararası ticari ilişkiler ve özellikle Trump'ın bugünkü yeni politikası olan vergi dayatmaları olmak üzere birçok başka riskler de söz konusudur ve Avrupa Birliği, Çin ve Amerika'nın uluslararası ticaret kurallarına uymadığını düşünüyor.

Buna ek olarak Trump'ın Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) bütçesindeki askeri harcama seviyesini her ülkenin gayri safi yurt içi hasılasının %5'ine yükseltme talepleri, gerilim düzeyinin boşanma aşamalarına yükselmesine yol açabilir.

Dolayısıyla AB, daha fazla para ve ortak borç olmadan ekonomik olarak risk altındadır: bu yüzden eski Avrupa Merkez Bankası Başkanı Mario Draghi, AB'nin ABD ve Çin ile rekabet edebilmek için 800 milyar Avro'ya kadar ek yatırım yapma ve ortak tahvillerin düzenli olarak ihraç edilmesine ilişkin taahhütte bulunma çağrısında bulundu.

Draghi, Avrupa'nın ekonomisinin dönüştürülüp rekabetçi olarak kalabilmesi için yatırımların, bloğun gayri safi yurt içi hasılasının yaklaşık yüzde 5'i oranında artırılması gerekebileceğini söyledi ki bu, 50 yıldan bu yana görülmemiş bir seviyedir.

• **AB'nin bölünmesinin merkezinde yer alan göç dosyası:** Göç dosyası Avrupa Birliği'nin en karmaşık ve tartışmalı dosyalarından biri olup üye ülkeler göçle nasıl başa çıkacakları konusunda farklı önceliklere sahiptirler; zira bazı ülkeler düzensiz göçü önlemeye odaklanırken, diğer ülkeler ise göçmenlerin sosyal entegrasyonuna odaklanmayı tercih etmektedir; dolayısıyla bu, popülist partilerin göç karşıtı gündemlerini güçlendirmek için en çok istismar ettikleri dosyalardan olup bu ise iddia ettikleri üzere demokrasiyi tehdit etmektedir.

• **Giderek genişleyen boşluklar:**

Böylece özellikle eski sömürgecilikten gelen zenginliklerin kaybolması, büyüyen ve kötüleşen enerji sorunları, Rus tehdidinin artması, zayıflayan orduları modernize etmek ve yeniden inşa etmek için savunma harcamalarının artırılması ve kamu maliyesi üzerindeki baskıyla birlikte Avrupa giderek daha çok uçurumun kıyısına yaklaşmakta ve rahat bir geçmiş varsayımları hızla yok olmaktadır.

Avrupa bugün tehdit edici bir güvenlik ortamı, aşırı nüfus, işgücü sıkıntısı, göçmenlerin reddedilmesi ve daha birçok sorunların olduğu bir atmosferde yaşamaktadır.

AB'nin projesinin çöküşü, yakın tarihin en feci olaylarından biridir; ancak 1993'teki kuruluşundan bu yana AB, bünyesinde iç ve dış çatışmaların zorluklarını taşımaktadır ancak bugün, egemen karar alma mekanizmasını kaybetmenin acısını çekmektedir. Dolayısıyla kendisini başarı kapılarına geri döndürecek reformlar yapmak istiyorsa Birlik, siyasi, güvenlik ve ekonomik durumunu reforme etmek için hızlı adımlar atıp uluslararası sahada var olma fırsatını yeniden kazanmaya çalışırsa, birçok dikenli konuda arabuluculuk rolü oynayabilir ancak sadece ABD'den uzak bir şekilde kararında bağımsızlık olması şartıyla. Ama günümüzde kendi görüşlerini empoze edebilecek ve bunun için savaşabilecek ciddi hükümetler olmadığı sürece, ben bunun günümüzde başarılmasının zor olduğunu düşünüyorum.

Bugün dünyada meydana gelen siyasi değişimlerin eşi benzeri görülmemiştir; bu yüzden bizler, eskimiş olan mevcut uluslararası düzenin değişmesi ve ABD'nin dünya ülkeleri üzerindeki tahakkümünü sona erdirecek ve kapitalizmin

açgözlülüğüne ve insanların geçim kaynaklarına tecavüzüne son verecek yeni bir uluslararası düzenin gelmesi sürecindeyiz.

Bugünkü değişim aşaması, küresel düzeydeki tüm tarafların, ülkelerin göğsüne çöreklenen ve uluslararası konumun tahtına oturan tek ülke olarak onları kontrol eden bu küresel sistemden kurtulmak için çalışmasını gerektirmektedir ve onu değiştirecek bir kimse de yoktur; çünkü hiçbir hesap verebilirlik ve gözetim olmaksızın aynı anda hem öneriyor hem de dayatıyor; bu da dünyayı bugün içinde bulunduğu duruma getirmiştir.

Dünyanın tüm aydınları ve samimi yöneticilerinin, bu devletin despotluğundan ve tüm dünya ülkelerinin kararları üzerindeki kontrolünden ve çıkarlarına ters düştüğü takdirde kendi türettiği uluslararası düzene muhalefet etmesinden kurtulmak için bu devlete karşı çalışmaları gerekmektedir.

Bu egemen kapitalist ideolojiyi yıkacak alternatif bir ideoloji aradığımıza göre, o zaman kesinlikle sadece İslam ideolojisinde bahsedebiliriz; çünkü dünyadan kapitalist ideolojiyi kökünden söküp atabilecek olan tek ideoloji İslam ideolojisidir.

Ey her yerdeki Müslümanlar; bizim dinimiz, kapitalizm zehrinin panzehrini içinde taşıyan tek dindir; o halde çalışanlarla birlikte hareket edin ve bu din dünya ülkeleri arasındaki merkezine ve konumuna geri dönünceye, İslam'ın ve Müslümanların izzeti yeniden elde edilinceye, Allah Subhanahu'yu razı edinceye ve insanları, kullara ibadet etmekten kulların Rabbine ibadet etmeye kavuşturuncaya kadar gece gündüz çalışın.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ** **“Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hıristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır. De ki: Doğru yol, ancak Allah'ın yoludur. Eğer sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyarsan, bilesin ki artık Allah sana ne dost ne de yardımcı olacaktır.”** [Bakara 120]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Nebil Abdulkerim